

og Dommeren ikke vil tilstede det, kan Sigtede fordrø sin Indsigelse tilført Protokolken.

§ 47.

Dommeren kan, forinden eller efterat Sigtede er afhørt, benytte ethvert lovhjemlet Mid- del til Sagens Dplysning: Vidners Afhørelse, Hunsundersøgelse, Besigtelser m. m.

§ 48.

Finder Dommeren, at der, efter de fremkomne Dplysninger — Afnægtelse, Politiets Beretninger, Sigtedes Forklaringer, Vidnesfor- klaringer, Undersøgelse af Gjerningsstedet, For- brydelsens Medfæder og andre Dplysninger, som Tid og Omstændigheder tillade paa Sa- gens første Trin at erholde — ikke er Anled- ning til at foretage videre i en Sag, sætter han Sigtede paa fri Fod og meddeler Beslut- ningen til den offentlige Anklager og den pri- vate Klager. Disse kunne klage til Landsover- retten, hvis Afgjørelse bliver bindende for Dommeren.

§ 49.

Finder Dommeren, at der er Anledning til at anstille nærmere Undersøgelse, men mener, at der kun kan blive Spørgsmaal om Penge- bøder eller simpelt Fængsel, affiger han en Kjendelse, hvorefter Sigtede sættes paa fri Fod uden Sikkerhed (Grundloven § 85). Møder Sigtede ikke under Sagens senere Behandling efter Tilsigelse, kan han anholdes og føres til Stedet, hvor Retten holdes.

§ 50.

Er der Anledning til at forfølge Sagen videre, og vil den Straf, der kan blive Spørgs- maal om, være større end den i § 49 nævnte, affiger Dommeren en Kjendelse, hvorved det afgjøres, om Sigtede skal fængsles eller sættes paa fri Fod mod Sikkerhed (Grundloven § 85.)

§ 51.

Kjendelsen maa altid lyde paa, at Sigtede skal fængsles, dersom den Forbrydelse, for hvil- ken han er sigtet, medfører Livsstraf eller offent- ligt Arbejde paa Livstid.

§ 52.

Alle andre Tilfælde kan Dommeren paa ethvert Trin af Sagen frigive Sigtede mod

Sikkerhed, dersom der, ifølge Forbrydelsens Bestaafenhed og Sigtedes Stilling i Samfun- det, ikke antages at være Fare for, at han vil undvige.

§ 53.

Dommeren bestemmer i hvert enkelt Til- fælde, hvor stor den stillede Sikkerhed skal være, idet han tager saavel Forbrydelsens Storhed som Fristelsen for den Enkelte til at undvige i tilhørlig Betragtning. Han kan tage Sikker- heden enten i rede Penge, gode Obligationer eller Actiebrev, eller ogsaa i tvende vederhæf- tige i Retskrebsen bosatte Mænds Borgen. Stilles Sikkerheden i Penge eller Papirer, be- stemmer Dommeren, hvor de skulle deponeres.

§ 54.

Sikkerhedsstillelsen gaar ud paa: at Sig- te de vil give Møde, naar paafordres, saalænge Sagen staaer paa, samt underkaste sig den Straf, han maatte blive idømt. Undlader han at møde, uden at oplyse tvingende Forhindringer, confiskeres Summen, der er stillet til Sikkerhed, og Sigtede fængsles.

§ 55.

Dommeren, der har taget Beslutning an- gaaende Sikkerhedsstillelsen, kan, dersom han dertil under Sagens Gang finder Anledning, ved en Kjendelse bestemme, at Sikkerheden skal forøges, eller lade Varetægtsfængsel træde i Stedet for Borgen.

§ 56.

Den eller de, der have borget, kunne fri- gjøre sig for Ansvar ved at fremstille Sigtede for Dommeren, eller ved at anbrage paa, at Sigtede fængsles; i sidste Tilfælde ophører An- svaret dog først, efterat Fængslingen er fore- gaaet.

§ 57.

Naar Ansvaret ifølge § 56 er bortfaldet, eller naar Sikkerheden af andre Grunde bliver overflødig, betales det Beløb, der er deponeret, tilbage.

§ 58.

Kjendelsen — hvorved det afgjøres, om Sigtede skal sættes paa fri Fod mod eller uden Sikkerhed, eller at han skal fængsles — afgives, ledsaget af Grunde, snarest muligt og senest